

## Dr. Balogh István Sándor



2023. január 2-án, 81 éves korában elhunyt Dr. Balogh István Sándor, nyugalmazott egyetemi docens, a Szőlészeti Tanszék korábbi tanszékvezetője. 1942-ben született a Csongrád megyei Csengelén, ahol szülei egyéni gazdálkodók, majd tsz-tagok voltak. Általános iskolai tanulmányait szülőfalujában végezte, majd 1961-ben érettségizett és vehette át kitűnő minősítésű technikus oklevelét a Kecskeméti Kertészeti Technikumban. Ebben az évben nyerte meg a mezőgazdasági technikumok végzőseinek meghirdetett országos szakmai versenyt, amelynek köszönhetően az akkori Kertészeti és Szőlészeti Főiskolára felvételi nélkül kerülhetett be. A főiskolán szőlőtermesztésre szakosodott, diplomatervét pedig „A homoki szőlők zöldtrágyázása” címmel védte meg, és szerzett jeles minősítésű kertészmérnöki oklevelet 1966-ban.

Gyakornoki éveit a Hosszúhegyi Állami Gazdaságban, Sükösdön (1966), illetve a

Sasad Mezőgazdasági Tsz-ben, Budapesten (1967) töltötte. 1967-ben kezdte meg oktatói tevékenységét, amikor kinevezték tanársegédnek a Kertészeti és Szőlészeti Főiskola Szőlőtermesztési Tanszékére. Doktori fokozatát 1980-ban szerezte meg summa cum laude minősítéssel. Doktorálása után, szintén 1980-ban egyetemi adjunktusi, majd 1991-ben egyetemi docensi kinevezést kapott. 1990-től az Egyetem Szőlőtermesztési Tanszékének volt tanszékvezetője, összesen 16 esztendőn át, 2008-ig.

Oktatói pályafutása alatt munkája igen sokrétű volt. Tartott üzemi és tantermi gyakorlatokat, előadásokat, szakköröket, továbbá belföldi tanulmányi szemléket és külföldi tanulmányutakat, csere gyakorlatokat szervezett és vezetett. Aktívan részt vett az egyetem oktatásszervezésében és fejlesztésében.

Oktatói tevékenysége mellett kimagasló kutatói munkát is végzett. 1982-ben kapcsolódott be a Csepregi Pál vezetésével folyó tökeművelés- és metszsmód kísérletekbe. Ezen témakörből írta,

majd védte meg 1990-ben „A szőlő magasművelése fagyveszélyes környezetben” című kandidátusi értekezését, és nyerte el a mezőgazdasági tudományok kandidátusa címet.

Tudományos munkásságának eredményeit több közleményben adta közre, illetve a Szőlőtermesztési Tanszék szaktanácsadásai során bontakoztatta ki. A 'Mezőgazdaság számokban' című könyv társszerzője, a szőlőtermesztési rész szerkesztője volt. Kutatási témaköréből a posztgraduális képzésben és egyéb szakmai fórumokon számos előadást tartott.

Az évek során több európai ország szőlő- és borkultúráját is tanulmányozta. 1974 és 1975 között a Nemzetközi Szőlészeti és Borászati Hivatal (OIV) által szervezett egy éves Nemzetközi Felsőfokú Szőlész Borász Szemináriumon vett részt.

1979-től aktívan részt vett szakmai társadalmi tevékenységekben. 1979-től 1986-ig a MAE Kertészeti Társaság Szőlőtermesztési Szakosztályának titkára, később csaknem tíz éven keresztül vezetője volt. 1999-től az MTA Kertészeti Bizottságának titkára, valamint a Magyar Bor Akadémia alapító tagja, majd alelnöke, a Nagyváthy János Gazdaképző egyesület kertészeti tagozat elnöke, illetve a Szőlő- és Borkultúra Alapítvány kuratórium tagja volt.

Oktató-kutatói pályafutása alatt számos publikációja született: 4 szakkönyv, 14 idegen nyelvű tudományos közlemény, 24 magyar nyelvű tudományos közlemény, 40 egyéb szakmai közlemény.

2008-ban vonult nyugdíjba, attól kezdve családjának élt.

**Dr. Varga Zsuzsanna – Marschall-Szakál Fanni – Nyitrai dr. Sárdy Diána**